

Poszukiwacze skarbów

W pewnej bardzo małej krainie, żyli sobie bardzo mali ludzie, w swoich malutkich domkach. Wszyscy byli do siebie bardzo podobni i zajmowali się podobnymi rzeczami. Tylko jeden z nich wyróżniał się na tle społeczności. Mówili na niego Cymes, bo bardzo lubił sprawiać innym przyjemność. Jego pasją było poszukiwanie skarbów. Pewnego dnia trafił na trop innej, nieznannej dotąd krainy. Wszystko wskazywało na to, że kraina ta jest 125 razy większa od krainy, w której mieszkał. Poczuł, że musi ją odnaleźć. Nic nikomu nie mówiąc opuścił swój malutki domek i wyruszył w drogę. Podczas wyprawy odnajdywał kolejne dowody na istnienie owej krainy. Pewnego dnia spotkał innego wędrowca. Okazało się, że ten człowiek też szuka tej krainy. Ucieszył się niezmiernie Cymes i od tej pory szli razem. Droga była jednak bardzo trudna i wyboista. Wiele razy napadli ich rozbójnicy, gubili trop i wracali w to samo miejsce. Ułynęło wiele zim, wiele wiosen, wiele jesieni i słonecznych letnich pór. Przyłączali się do nich kolejni wędrowcy, niektórzy z nich zawracali z drogi inni umierali, ale Cymes szedł dalej. Kraina była coraz bliżej i kusila swoim blaskiem. Cymes czuł, że jest z nią związany już na zawsze. Postanowił spisać swoje przygody i wskazówki jak do niej dojść. Powstała bardzo gruba księga, którą pozostawił w gospodzie gdzie spędził ostatnią noc. W końcu dotarł do krainy. Kiedy ją ujrzał rozplakał się ze szczęścia. Ogromna kraina otoczona była wielkim murem znad, którego unosiła łuna światła. Cymes wygłosił zaklęcie, brama otworzyła się, a światło wciągnęło Cymesa do środka i żył w wiecznym szczęściu. Pamięć o nim przetrwała dzięki księdze, którą spisał. Gospodarz, któremu Cymes zostawił księgę rozpowszechnił ją po wszystkich malutkich krainach. Od tej pory inni malutcy idą jego śladem i szukają tej pięknej Ogromnej Krainy. Cymes zaś otrzymał nowe zadanie i powróci kiedyś aby pomóc tym, którzy nie mogą sami do niej dotrzeć.

www.zdrowieducha.pl